

Kristeligt Dagblad

BOGANMELDELSE | 29.06.23 KL. 20:00 | **K**

* * * * *

Hvor kender jeg mange, der lever som gud i eget liv. Jeg glæder mig til at forære dem den her lille, spidse, dristige bog

Esben Kjær er lidt for god til at være Esben Kjær. Det tynger en ellers let og klog bog i serien "Kristendommen ifølge..."

Karsten Møller Hansen

Den nye "Kristendommen ifølge..." handler egentlig om Kristus, men da Esben Kjær, radiovært og forfatter, fylder en ikke uvæsentlig del bogen, kommer her et billede af den tidligere vært på "Bagklog" på P1, fotograferet i Københavns Domkirke, Vor Frue. Foto: Leif Tuxen.

E sben Kjær: Tro for tvivlere.

Det er en kunst at gøre det svære lettere. Det lykkes nærmest hver gang, at Eksistensen trykker et nyt kapitel i deres serie af små korte bøger "Kristendommen ifølge...", der alle åbner for det med troen. Nyeste udgivelse er med journalist, tidligere radiovært, forfatter og foredragsholder Esben Kjær. Han er den helt rigtige.

Kender man Esben Kjær, særligt fra alle hans år som radiovært på "Bagklog" på P1, så ved man, at han skyder på det meste; sig selv, de andre, de bedrevidende, de korrekte og særligt dem, som ikke er så vilde med ham. Han er skarp og polemisk og ikke bange for en duel. En drengerøvsenergi, en voksen mands vemodighed, et dybt engageret menneske fuld af både selvløse og selvfedme.

Esben Kjær skriver som han taler. Det er helt gennemført. Han vil nå ind til folk og må derfor skrælle alle forsøg på at lyde akademisk klog af. Det er befriende og godtgørende. Præster og teologer ved en masse, men er ikke altid klar over, at det skolede sprog, vi bruger, ikke altid når ind til hjertets kerne, en akademisk indforståethed står i vejen, der er for mange flotte ord, der ender med ikke at sige noget. Esben Kjær bryder med det. Som her hvor han i en enkelt sætning fletter tro og tvivl sammen: "Troende mennesker, der også er tænkende mennesker, tvivler."

Esben Kjær mistede sin syvårige søn til kræft. Men det er ikke det, han vil skrive om. Det har han gjort tidligere. Men selvfølgelig er sønnen med. Ellers var Esben Kjær aldrig gået i gang med at skrive den her bog. Troen er altid personlig, kommer fra noget. "Troen kommer fra instinktet", skriver Esben Kjær et sted og fortsætter: "Tvivlen kommer fra intellektet." Det er sådanne klare sætninger, Kjær kan skrive, vægten i dem kommer af erfaringen.

Esben Kjær har selv været dér i intellektet det meste af hans liv. Med sig selv som eksempel diagnosticerer han tidens selvoptagethed: Han var gud i eget liv, skriver han som mantra flere steder. Men Esben Kjær mistede sin søn, og den intellektuelle tro, som egentlig kun handlede om ham selv, kunne ikke bære. Han måtte fyre sig selv som gud. Der måtte en anden gud til. Det er øvelsen, Esben Kjær giver læseren: at overgive sig til Gud. Det er en livslang øvelse. Som han skriver til allersidst, så arbejder han på troen hver dag, træner den. Så er vi flere.

Hvor kender jeg mange, der lever som gud i eget liv – mig selv inklusive, desværre. Hvor glæder jeg mig til at forære dem den her lille, spidse, dristige bog. Jeg kan faktisk ikke komme på en bedre bog at give til de selvvalgte tvivlere, dem som aldrig forlader hovedet. Her er, hvad Esben Kjær skriver til sidst: "Jeg vil hellere leve i en verden styret af en kraft for det gode, i en verden der også er magisk, poetisk og underfuld, og hvor der er et efterliv, der er bedre end det, vi er udstyret med her på jorden." Kunne ikke have skrevet det bedre selv.

Når jeg alligevel ikke er fuldblods begejstret, skyldes det, at Esben Kjær nok har lært at øve sig på at overgive sig til Gud, men ikke har overgivet sig helt til den mulighed, bogen her gav ham: at skrive noget nyt frem, også for ham selv. Der skulle have været flere af ovennævnte sætninger. Der er en del steder, hvor han af gammel vane, og nok fordi det altid har virket, hænger fast ved det polemiske, ved hans drengerøvscharme og

pletvis vrede ironi, som rammer så afvæbnende godt i radioen og i avisen, men her i bogform og med troen som emne kommer til at forstyrre.

Esben Kjær er lidt for god til at være Esben Kjær. Jeg kunne ikke lade være med at tænke, at han bruger for meget ammunition på det, han ikke kan bruge til noget, og for lidt på alt det nye, han er kommet frem til. Fortæl mig ikke, hvad du ikke kan lide. Kom med det, du kan lide.

Han skriver, at han vil gemme sin (godt ramte) kritik af folkekirken til en anden gang – han ved godt, at det forstyrrer – men kan så alligevel ikke lade være med lige at stikke lidt meget. Jo, han er god til at stikke og stikker i forskellige retninger, det er altid underholdende, og rutineret som han er, kan han også altid finde tilbage til det egentlige, men i den her omgang, og i hvert fald hen imod slutningen, skulle han ikke have henvendt sig så meget til tvivlerne, men ladet troen løbe af med ham, være blevet i det magtesløse, ved det medfølelse i håbet om at møde sønnen igen.

En smule paradoksalt: Esben Kjær kommer til at bruge hovedet for meget, når han skriver, og så skriver han til hovedet. Han skulle have overgivet sig mere til troen i ham, til hjertets sprog. Jeg ville helst have læst med hjertet.

Den er der næste gang. Det er jeg sikker på. Han er sikkert allerede i gang.

Tro for tvivlere – Kristendommen ifølge... Esben Kjær.
92 sider. 130 kroner. Eksistensen.